

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság
Bf.I.34/2023/6.

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Győrött, 2023. április 12. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A költségvetési csalás büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Tatabányai Törvényszék 2022. június 22. napján kelt 3.B.123/2020/58. szám alatti ítéletét Terhelt6 VI. r. vádlott vonatkozásában megváltoztatja,

Terhelt6 VI. r. vádlottal szemben 50.000,- (ötvenezer) Ft erejéig vagyonekobzást rendel el.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet Terhelt6 VI. r. vádlott vonatkozásában helybenhagyja azzal, hogy a vádlott terhére megállapított pénzügyi bűncselekmény megnevezése helyesen adócsalás büntette (1978. évi IV. törvény 310. § (1) és (3) bekezdés).

Kötelezi Terhelt6 VI. r. vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 41.481,- (negyvenegyezer-négyszáznyolcvanegy) Ft bűnügyi költségből 26.551,- (huszonhatezer-ötszázötvenegy) Ft megfizetésére az állam javára, 14.930,- (tizennégyezer-kilencszázharminc) Ft bűnügyi költség az állam terhén marad.

Indokolás

[1] A költségvetési csalás büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Tatabányai Törvényszék 2022. június 22. napján kelt 3.B.123/2020/58. szám alatti ítéletében Terhelt6 VI. r. vádlottat – mint bűnsegédet – bűnösnek mondta ki adócsalás büntetében (1978. évi IV. tv. 310. § (1) és (3) bekezdés a) pont) és folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében (1978. évi IV. tv. 276. §). Ezért őt - mint többszörös visszaesőt - halmazati büntetésként 1 év 4 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, 2 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre és 2 év gazdálkodó szervezet vezető tisztségviselője foglalkoztatástól eltiltásra ítélte. Rendelkezett arról, hogy a VI. r. vádlott a börtönbüntetés háromnegyed részének kitöltését követő napon bocsátható legkorábban feltételes szabadságra.

[2] A törvényszék ítélete ellen az ügyész jelentett be fellebbezést Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak terhére, kizárólag hosszabb tartamú szabadságvesztés végett, míg az I. r. vádlott és védője kizárólag a pénzbüntetés enyhítéséért, a II. r. vádlott és védője kizárólag enyhítésért, a pénzbüntetés napi tételeinek és az egynapi tétel összegének csökkentéséért,

Terhelt4 IV. r., Terhelt5 V. r. vádlott és Terhelt6 VI. r. vádlottak, valamint védőik elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért, Terhelt7 VII. r. vádlott védője enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

[3] A Győri Ítéltábla Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt4 IV. r., Terhelt5 V. r. vádlott és Terhelt7 VII. r. vádlott vonatkozásában a fellebbezéseket 2023. március 23. napján kelt Bf.105/2022/20. számú ítéletével már elbírálta.

[4] A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.256/2022/1-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, míg a védelmi fellebbezéseket alaptalannak ítélte. Rámutatott, hogy a felülbírálat a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján - figyelemmel a (10) bekezdésben foglaltakra is - teljes körű. Álláspontja szerint a törvényszék a büntetőeljárási szabályok betartásával folytatta le a bizonyítási eljárást. A megállapított tényállás személyi részét azonban a Be. 592. § (2) bekezdés a) pontja alapján részben megalapozatlannak, ezen belül hiányosnak tartotta, így azt a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel az ügyiratok tartalma alapján a VI. r. vádlott korábbi elítélései vonatkozásában kiegészíteni indítványozta. Emellett a tényállásban szükségesnek tartotta rögzíteni azt is, hogy Terhelt6 VI. r. vádlott több ízben céges papírokat írt alá, melyeket tanú5 tett elé és jellemzően ezen aláírásokra egy kávézóban került sor. Az aláírásokért a VI. r. vádlott 50.000,- Ft-ot kapott, emellett a VI. r. vádlott tanú6 könyvelőnél egy üzemi baleset miatt egy ízben táppénzes papírokat is aláírt.

[5] Kifejtette, hogy a törvényszék bizonyítékértékelési kötelezettségének maradéktalanul eleget tett, és a megállapított tényállásból helyes következtetést vont a VI. r. vádlott büntetőjogi felelősségére, a terhére rótt bűncselekmények jogi minősítésével - beleértve az időbeli hatályt érintően az 1978. évi IV. törvény alkalmazásával - és a kapcsolódó jogi indokolással is egyetértett.

[6] A büntetéskiszabási körülmények vonatkozásában rámutatott, hogy további súlyosító körülményként értékelendő, hogy a VI. r. vádlott többszörös visszaeső minőségén túlmenően is volt büntetve.

[7] A helyesbített büntetéskiszabási körülmények mellett a VI. r. vádlottal szemben kiszabott büntetést kellő súlyúnak ítélte, annak enyhítésére nem látott lehetőséget, ugyanakkor a VI. r. vádlott tekintetében 50.000 Ft vagyonekhozás alkalmazására tett indítványt az 1978. évi IV. törvény 77/B. § (1) bekezdés a) pontja alapján, emellett mellőzendőnek tartotta esetében a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának meghatározását.

[8] Mindezek alapján indítványozta, hogy az ítéltábla a fellebbezést a Be. 599. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen bírálja el, a törvényszék ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg akként, hogy a VI. r. vádlottal szemben a fentiek szerint vagyonekhozást rendeljen el, egyebekben pedig az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

[9] A VI. r. vádlott védője a fellebbezésében elsősorban a védőbeszédben már előadott érvek és indokok mentén a VI. r. vádlott felmentését kérte. Kifejtette, hogy védece a Kft5. ügyvezetőjeként ténylegesen és tevőlegesen nem vett részt a cég életében, aláírt minden papírt, számlát, beszámolót és mérleget, amit egy ügyvezetőnek kell, azt azonban nem fogta át a tudata, hogy ezzel bűncselekményt valósít meg. Vádlott társai és az érintett cégek közül csak a IV. r. vádlottal állt kapcsolatban. Álláspontja szerint a rendelkezésre álló bizonyítékok nem bizonyítják minden kétséget kizáróan védece bűnösségét, és ezek a közvetett bizonyítékok nem állnak össze olyan egységes zárt lánczá, hogy azok által a bűnössége megállapítható legyen, ennek fényében az elsőfokú bíróságnak a bűnösségre levont következtetése nem minden kétséget kizáró. Hozzáfűzte, amennyiben a felmentésre irányuló kérelme nem fogna helyt, úgy másodlagosan a büntetés enyhítését indítványozza. Enyhítő

körülményként kérte értékelni a VI. r. vádlott ténybeli beismerését, az időmúlást és a bűnsegédi alakzatot.

[10] Az ítéltábla nyilvános ülésén a VI. r. vádlott védője fenntartotta a fellebbezésének indokolásában írtakat, perbeszédében elsődlegesen a VI. r. vádlott felmentését, másodsorban a vele szemben kiszabott büntetés enyhítését kérte.

[11] A nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség képviselője az átiratában foglaltakat fenntartotta, azt annyival egészítette ki, hogy a felmentésre irányuló fellebbezések a bizonyítékok újraértékelését célozzák, amely a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethet, tekintettel arra, hogy logikai hiba nélkül értékelte az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat, saját szempontú újraértékelésre a másodfokú eljárásban nincs lehetőség.

[12] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítélete ellen bejelentett fellebbezésekre tekintettel a Tatabányai Törvényszék ítéletét a Be. 590. § (1) és (2) bekezdés alapján, a (10) bekezdésre is figyelemmel teljeskörűen, az azt megelőző eljárással együtt bírálta felül a Be. 599. § szerint megtartott nyilvános ülésen. Az ítéltábla vizsgálta az eljárási szabályok megtartását, a tényállás megalapozottságát, valamint a bűnösség kimondására, a bűncselekmények minősítésére, a büntetések kiszabására vonatkozó rendelkezéseket, továbbá a járulékos kérdésekben hozott döntések törvényességét is.

[13] A másodfokú bíróság elsődlegesen az eljárás törvényességét vizsgálta. Ennek során azt állapította meg, hogy nem történt olyan eljárásjogi szabálysértés, mulasztás, amely kizárná az elsőfokú bíróság ítéletének érdemi felülbírálatát, illetve az ítéltábla olyan szabályszegést sem tapasztalt az elsőfokú bírósági eljárásban, amely kihatással volt a törvényszék döntésére. Az első vádirat 2019. novemberében érkezett a bírósághoz, melyben az ügyészség hét vádlott ellen emelt vádat. A törvényszék az eljárási szabályok betartásával előkészítő ülést tartott az ügyben, melyen Terhelt3 III. r. vádlott a váddal egyezően beismerte bűnösségét és lemondott a tárgyaláshoz való jogáról. Így vonatkozásában a törvényszék ügydöntő határozatot hozott, míg a további vádlottak esetében az ügyet lekülönítette, tekintettel arra, hogy esetükben ezek a feltételek nem voltak adottak.

[14] A COVID járványra figyelemmel az elsőfokú bíróság az ügyet 2020. április 14. napján felfüggesztette, majd az újraindult eljárásban újabb vádemelésre került sor, mely érintette az I. r. és II. r. vádlottat is, míg az ügy III. r. vádlottja egyesített ügy Terhelt3 volt. A törvényszék ebben az ügyben is előkészítő ülést tartott egyesített ügy Terhelt3re nézve, hisz a természetes egységet képező költségvetési csalás esetében az I. r. és II. r. vádlottak vonatkozásában ügydöntő határozat meghozatalára az előkészítő ülésen nem is kerülhetett volna sor. egyesített ügy Terhelt3 III. r. vádlott a váddal egyező beismerő nyilatkozatot tett, így az ő vonatkozásában az ügy elintézhető volt előkészítő ülésen.

[15] A törvényszék ezt követően a két ügyet egyesítette, majd folytatta az eljárást. A COVID járványra tekintettel az eljárás során figyelemmel kellett lenni a járványügyi helyzet miatt meghozott, az eljárási szabályokat némiképpen átíró 2020. évi LVIII. törvény rendelkezéseire, valamint a veszélyhelyzet idejére megváltozott eljárásrendet tartalmazó kormányrendeletek eltérő szabályaira is.

[16] A törvényszék eljárását nehezítette, hogy Terhelt1 I. r. vádlott szlovák állampolgár, míg a VII. r. vádlott ez idő alatt tartósan Németországban tartózkodott, így a tárgyaláson való megjelenésük ez okból is nehezített volt. Ezzel együtt elmondható, hogy a hat vádlottat érintő ügyben az elsőfokú bíróság szervező munkájának, hathatós tárgyalás előkészítésének eredményeként az adott helyzetben is érvényesült az eljárási szabályok következetes betartása mellett az időszerűség követelménye, a bíróság a tárgyalás folytonosságára vonatkozó szabályokat maradéktalanul betartotta. Az IV. r., V. r. és a VI. r. vádlottak a 2020. november 13. napján tartott tárgyaláson lemondtak a tárgyaláson való jelenlét jogáról, ami az eljárási

szabályok maradéktalan betartása mellett történt, majd a 2021. március 3-i tárgyaláson VII. r. vádlott is élt ezzel a lehetőséggel.

[17] Rögzíthető az is, hogy a hatályos jogszabályoknak megfelelően folyt a bizonyítás. A törvényszék perrendszerűen hallgatta ki a vádlottakat, a tanúkat, hallgatta meg az igazságügyi könyvszakértőt, a nyomozás során felvett vallomások jegyzőkönyveit, az okirati bizonyítékokat, a szakértői bizonyítás egyéb anyagát ismertetés útján a bizonyításba beemelte, a vádlottak és védőik jogainak érvényesülése a jegyzőkönyvek alapján biztosított volt. A terheltek és a védők a tárgyaláson fogatosított eljárási cselekmények eredményeként valamennyi felhasznált bizonyítékkal szembesülhettek, a releváns adatokat megismerhették, azokra érdemben reagálhattak, élhettek az indítványtételi, észrevételezési, kérdészi jogokkal, a védekezéshez való joguk nem sérült a bírósági eljárásban sem. A bizonyítékok beszerzésére tehát törvényesen került sor, így egyetlen bizonyítékot sem kellett kizárni a bizonyítéki körből.

[18] Ami az érdemi felülbírálatot illeti, a költségvetést károsító bűncselekmények esetében a büntetőeljárást jellemzően adóhatósági vizsgálati ellenőrzés előzi meg. Ebben az eljárásban a NAV meghallgatja a vizsgált cég ügyvezetőjét, alkalmazottait, a partnercégek képviselőit, beszerzésre kerül a vizsgált cég iratanyaga is. A NAV határozatban foglaltak nem kötik a büntetőügyben eljáró bíróságot, tényállásfelderítési kötelezettsége van, de az adóhatósági eljárásban beszerzett – a cég működésével kapcsolatos, a cég kereskedelmi tevékenységére is rálátást biztosító - iratanyag a bizonyítás részét képezi. Az adóbevallások, az ahhoz tartozó okirati bizonyítékok alapját képezik a könyvszakértő megállapításainak is.

[19] A nyomozás során kihallgatták a vádlottakat, a Kft4 Kft. képviselőit, a gabona fuvarozását végző cégek ügyvezetőit, alkalmazottait, a vádlotti cégek könyvelését végző személyeket, ezen személyi bizonyítékokat az elsőfokú bíróság is a tárgyalás anyagává tette, mint ahogy a nyomozás során beszerzett okirati bizonyítékokat, CMR-eket, fuvarleveleket, mérlegjegyeket, számlákat, egyéb bizonyítékokat is. Tekintve, hogy a nyomozati szakban nem került sor könyvszakértő kirendelésére, könyvszakértői vélemény beszerzésére, a törvényszék a bizonyítéki kört kiszélesítve 2021. június 16. napján könyvszakértőt rendelt ki, majd a bizonyítás eredményéhez képest a szakértőt a szakvélemény kiegészítésére hívta fel. Emellett írásszakértőt is bevont az eljárásba a védelmi indítványnak helyt adva.

[20] A másodfokú bíróság úgy találta, hogy a bizonyítás minden elemében perrendszerű volt, a törvényszék minden olyan bizonyítékot beszerzett és megvizsgált, ami a vád tárgyává tett cselekmények ténybeli és jogi megítéléséhez szükségesek. A bizonyítékértékelés során az elsőfokú bíróság sorra vette a bizonyítékokat és foglalkozott azokkal a tény- és jogkérdésekkel is, amelyek mentén az adott tényállást meg lehetett állapítani. A tényállásba és a jogi értékelésbe pontosan beépítette a jogszabályi háttérrel, azokat a jogi normákat, amelyek megtartása, betartása nélkül szóba sem jöhet az adóbevallás jogszerűsége, az adólevonási jog érvényesítése. Az adott cégszerű működéshez jogszabályilag megkívánt kötelezettségek nemcsak a tényállás elemei, hanem azokból vezethető le a felelősségi konstrukció is.

[21] Az I. r. és II. r. vádlott tagadta a terhükre rótt bűncselekmények elkövetését, míg az ún. puffer cégek ügyvezetői, a IV. r., V. r., VI. r. és VII. r. vádlottak részéről több, a szerepüket érintő beismerő, feltáró, egyúttal az I. r. és II. r. vádlottira nézve terhelő nyilatkozat hangzott el, még ha jogi oldalról közelítve hárították is a felelősségüket.

[22] Az elsőfokú bíróság ezeket a vádlotti vallomásokat vetette össze egymással és az egyéb bizonyítékokkal, tanúvallomásokkal, okirati bizonyítékokkal is. Ezen bizonyítékok összerakásával pontosan lekövethető volt, hogy az egyes cégek a vádbeli időszakban milyen szerepet játszottak, töltöttek be az egész cselekménysorban és abban IV-VII. r. vádlott milyen tudattartalom mellett, miként működött közre.

[23] Nem tévedett, amikor úgy ítélte meg az elsőfokú bíróság, hogy a VI. r. vádlott tudata át kellett, hogy fogja, hogy az I. r. vádlott költségvetést károsító bűncselekményéhez nyújt segítséget a tényállásban írt magatartásával, hiszen az nem volt egyeztethető a cégvezetőkénti eljárást szabályozó normákkal. A Kft5.-t érintő gazdasági eseményekről elmondható az is, hogy azok mögött valós gazdasági érdek, gazdálkodási tevékenység nem állt, vagyis a VI. r. vádlott ügyvezetése alatt álló gazdasági társaság a gabonakereskedelmi folyamatba, láncolatba ún. puffer céggént ékelődött be, úgy, hogy - hasonlóan a IV., V. r. és VII. r. vádlottakhoz - a VI. r. vádlottnak sem megfelelő szaktudása, sem tőkéje, sem piaci ismerete nem volt.

[24] A törvényszék által rögzített tényállás ekként a bizonyítékok logikus értékelésével elfogadott adatokon nyugszik, az egymást kiegészítő és megerősítő személyi és tárgyi bizonyítékok értékelését, elemzését követően az ítéltábla úgy ítélte meg, hogy a lefolytatott bizonyítás és az annak eredményeként megállapított tényállás megalapozott, megfelelően alátámasztott és igazolható, az elsőfokú ítélet teljes mértékben alkalmas a felülbírálatra.

[25] Ugyanakkor az ítéltábla a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alkalmazásával az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az iratok tartalma alapján – a fellebbviteli ügyészség átiratára is figyelemmel – az alábbiak szerint egészíti ki:

- Terhelt6 VI. r. vádlottat Székesfehérvári Városi Bíróság a 2007. június 18. napján jogerős 6.B.879/2006/7. számú ítéletével lopás vétsége miatt, mint különös visszaesőt 6 hó börtönbüntetésre, mellékbüntetésül 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. A VI. r. vádlott e büntetését 2008. november 23. napján töltötte le.

- a Székesfehérvári Városi Bíróság 9.B.284/2007/8. számú ítéletével - amely a Fejér Megyei Bíróság Bf.276/2007/3. számú határozatával 2007. október 30. napján emelkedett jogerőre - lopás vétsége miatt, mint többszörös visszaesőt, 10 hónap börtönbüntetésre, mellékbüntetésül 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. A VI. r. vádlott a büntetését 2008. november 23. napján töltötte le.

- a fenti két alapítéletet a Székesfehérvári Városi Bíróság a 2008. február 23. napján jogerős 9.Beü.454/2007/2. számon foglalta összbüntetésbe, az összbüntetés tartamát 1 év börtönbüntetésben határozta meg, megállapította, hogy a VI. r. vádlott többszörös visszaeső. A VI. r. vádlott a büntetését 2008. november 23. napján töltötte le.

- a [30] bekezdésben rögzíti, hogy Terhelt6 VI. r. vádlott az ügyvezetése során több ízben céges papírokat írt alá, melyeket tanú5 tett elé, jellemzően ezen aláírásokra egy kávézóban került sor, mindezekért a VI. r. vádlott 50.000 Ft-ot kapott. Emellett a VI. r. vádlott tanú6 könyvelőnél egy üzemi baleset miatt egy ízben táppénzes papírokat írt alá.

[26] Ezekkel a kiegészítésekkel az elsőfokú bíróság ítéletének tényállása pontos, a bizonyítás anyagának megfelelő, ekként a Be. 593. § (3) bekezdése értelmében a felülbírálat során is irányadó volt, eltérő tényállás megállapítására, és a vádlott felmentésére kizárólag a bizonyítékok újraértékelése esetén kerülhetne sor, amely azonban a büntetőeljárás törvény

szerint kizárt, arra megalapozott tényállás mellett a másodfokú eljárásban nincs törvényes lehetőség.

[27] A tényállás alapján okszerűen vont következtetést az elsőfokú bíróság a VI. r. vádlott bűnösségére, és a terhére megállapított bűncselekményt is helyesen minősítette, azzal, hogy az 1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdése szerinti adócsalás büntettének a minősítése során a (3) bekezdésnek nincs a) pontja. Ezért az ítéltábla a nyilvánvaló elírásra tekintettel a pénzügyi bűncselekmény törvényhelyét megfelelően helyesbítette. Egyetértett ugyanakkor a másodfokú bíróság a VI. r. vádlott esetében az elkövetéskor hatályban volt 1978. évi IV. törvény alkalmazásával, az elbíráláskor hatályos 2012. évi C. törvény ugyanis nem eredményez kedvezőbb elbírálást: a vádlott cselekményét mindkét büntető törvény egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni, a feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezések - a vádlott visszaesői minőségére tekintettel - egyezők, és a terhelttel szemben alkalmazott további joghátrányok esetében is a két törvény azonos szabályozást tartalmaz.

[28] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket lényegében helyesen tárta fel, Terhelt6 VI. r. vádlott esetében további súlyosító körülmény, hogy többszörös visszaesői minőségén túl is volt büntetve.

[29] A törvényszék a joghátrány meghatározásakor a feltárt bűnösségi körülményeket a súlyuknak megfelelően értékelte, és figyelemmel volt a belső arányosság és egyéniesítés követelményére is, továbbá a kiszabott büntetések a tetтарыos büntetés elvárásának is megfeleltek.

[30] A joghátrány meghatározása során nem lehet figyelmen kívül hagyni az eljárás elhúzódását, azt, hogy a vádlottak több, mint nyolc évig álltak büntetőeljárás hatálya alatt. Az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett, az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény 6. cikkelye szerint mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a bíróság tisztességesen, ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot az ellene felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát illetően. Magyarország Alaptörvénye is hasonlóképpen rendelkezik a XXVIII. cikkben, miszerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el, illetve ugyanezen elvek mentén fejtette ki álláspontját az Alkotmánybíróság is a 2/2017. (II.10.) AB határozatában.

[31] A bíróságnak ezért - figyelemmel a nemzetközi jog és az Alaptörvény rendelkezéseire, valamint az Alkotmánybíróság gyakorlatára - a jelentős időmúlást mindenképpen értékelnie kellett a büntetés kiszabása során.

[32] Egyetértett az ítéltábla a törvényszékkal abban, hogy a társadalomra fokozottabb veszélyt jelentő, többszörösen büntetett előéletű, többszörös visszaesőnek minősülő VI. r. vádlott esetében - a terhelt ebből eredő jelentősebb társadalomra veszélyessége miatt - a büntetési célok eléréséhez mindenképpen szükséges a tényleges szabadságvesztéssel járó büntetés alkalmazása, annak a törvényszék által meghatározott, a törvényi minimum közelében megállapított tartama megfelelően igazodik a súlyosító és enyhítő körülményekhez. Erre figyelemmel a másodfokú bíróság nem látott törvényes lehetőséget a vele szemben kiszabott büntetések enyhítésére.

[33] Az elsőfokú bíróság a VI. r. vádlott esetében arról rendelkezett, hogy a terhelt legkorábban a börtönbüntetés háromnegyed részének kitöltését követő napon bocsátható legkorábban feltételes szabadságra. Ennek rögzítése a VI. r. esetében alkalmazott 1978. évi IV. törvény alapján nem szükséges, azonban a rendelkezés az 1978. évi IV. törvény 47. § (2) bekezdésére figyelemmel nem törvénysértő. Emiatt az ítéltábla annak mellőzésétől eltekintett.

[34] A kiegészített tényállás alapján Terhelt6 VI. r. vádlott 50.000,- Ft-ot kapott a közreműködéséért cserébe, azaz ehhez az összeghez a bűncselekmény elkövetése révén jutott hozzá. A Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja azonban úgy rendelkezik, hogy az így szerzett pénz vagyonekobzás alá esik, ezért rendelt el az ítéltábla ilyen tartalmú intézkedést a VI. r. vádlottal szemben.

[35] Az elsőfokú bíróság egyéb rendelkezései törvényesek.

[36] Mindezekre tekintettel az ítéltábla a Tatabányai Törvényszék 2022. június 22. napján kelt 3.B.123/2020/58. számú ítéletét a rendelkező részben írtak szerint a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg egyéb rendelkezéseit, miután azok törvényesek voltak, a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[37] Az ítéltábla a Be. 613. § (1) bekezdése alapján – a Be. 574. § (1) és (3) bekezdésében írtakra is figyelemmel – rendelkezett a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viseléséről: a 2023. március 23. napjára kitűzött és az értesítés szabályszerűtlensége miatt elhalasztott nyilvános ülésen - nem a VI. r. vádlott mulasztása folytán - felmerült költségről megállapította, hogy az az állam terhén marad, míg a VI. r. kirendelt védőjének eljárásával keletkezett további költségek viselésére a VI. r. vádlottat kötelezte.

Győr, 2023. április 12.

Dr. Széplaki László sk.
sk.

a tanács elnöke

Dr. Élő András sk.

előadó bíró

Szalai dr. Joánovits Krisztina

bíró

Z á r a d é k :

A Győri Ítéltábla ítélete és ezáltal a Tatabányai Törvényszék 2022. június 22. napján kelt 3.B.123/2020/58. számú ítéletének meg nem változtatott része Terhelt6 VI. r. vádlott vonatkozásában 2023. április 12. napján jogerőre emelkedett.

Győr, 2023. április 12.

Dr. Széplaki László sk.

a tanács elnöke